

MŮJTYSVĚT

Divadlo
Polárka

divadelní občasník pro děti a jejich rodiče

Nová zastávka MHD Sousedská byla neslavnostně otevřena ve vnitrobloku za Polárkou. Na fotografii inscenátoři Pohádek o strašidlech, kohoutech a duze čekají na odvoz.

Je tu Fagi... Zapráskaně!

Rozhovor s vedoucí Polárky N. Pelcovou najdete na str. 4. Foto je z úplně jiného divadla, s Natálií v úplně jiné roli.

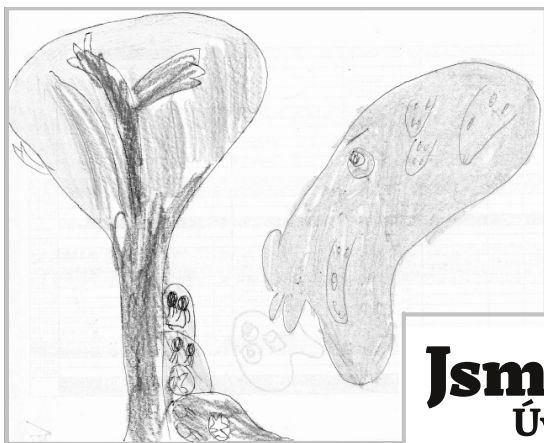

Tématem čísla jsou Strašidla. Texty o nich vás čekají na str. 2 a 3. Víte, jak se nazývá strašidlo na obrázku?

Jsme v tom spolu
Úvodník šéfredaktora

Výroba loutek
z inscenace Vinnetou
najdete na str. 12

Tvůjty svět je můj, možná nechápeš, no tak to má být. Můjty svět je tvůj, jen tak máme vůli žít. Za stínem světlo najdeš. Vždyť všechno má svůj čas. A překvapí tě právě, když už nečekáš, že může být i v nás. Můjty svět je tvůj. Je to vzájemné, jak moře a břeh. Tvůjty svět je můj.

Někdy stačí dát jen dech.

Šťastnou pečení přeje
skřítek Můjtyśvět

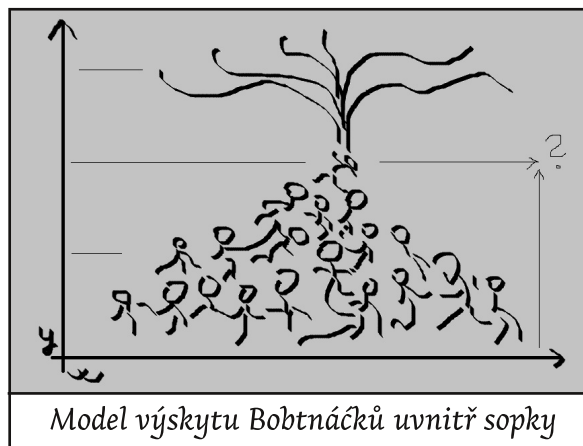
Divadlo
Polárka

Kapitoly z lexikonu strašidel

Lexikon strašidel je jednou ze základních pomůcek každého pohádkologa. Možná i Vy jste šťastným majitelem nějakého takového. Každopádně je dobré vědět, že lexikonů je vícero druhů od různých autorů a každý pohádkolog sní o vydání svého vlastního lexikonu, v němž se podělí o své úspěchy týkající se mapování strašidel ve světě. Jak známo, strašidla, duchové a jiné bytosti jsou víceméně všude kolem nás, jde jen o to, zda si jich všimáme a komunikujeme s nimi. Abyste mohli zahájit komunikaci s takovými tvory, kteří možná žijí ve Vaší blízkosti, předkládáme tři příklady z našeho redakčního strašidelného katalogu.

Bobtnáček

Malý, rudolící skřet, páprďák mezi strašidly. Kde se Bobtnáček usídlí, tam kvasí buchty a chléb, je také milovníkem šumáků. Specifickým druhem Bobtnáčků je Bobtnisis litosfericus, který je mimořádně společenský a nahromadí-li se jedinců tohoto druhu dostatečné množství na jednom místě, vybuchují sopky. Jedním z nejmenších a zároveň nejneoblíbenějších druhů Bobtnáčků je pak Bobtnáček kožní, jenž na lidském těle způsobuje výskyt pupíků, takzvaných uhrů.

Tichač

Tento tvoreček je skutečným ohroženým druhem. Vyhledává totiž klidná, nerušená místa. Lidem v takových místech způsobuje pocit, jakoby je někdo sledoval, někdy o sobě dává vědět lehkým pískáním v uších. Setkání s Tichači je zvláště ve městech skutečnou vzácností a to i přesto, že se vědecká komunita shoduje na jeho mimořádné prospěšnosti lidskému zdraví.

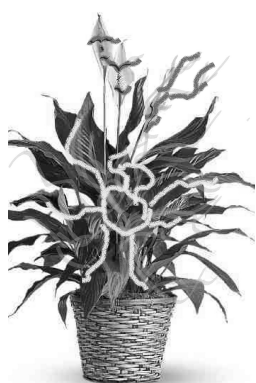

Ve vesmíru je vakuum, takže se v něm nešíří zvuk. Je tedy domovem Tichačů? Tento záběr z Hubbleova teleskopu tomu napovídá...

Víly pokojové květinové

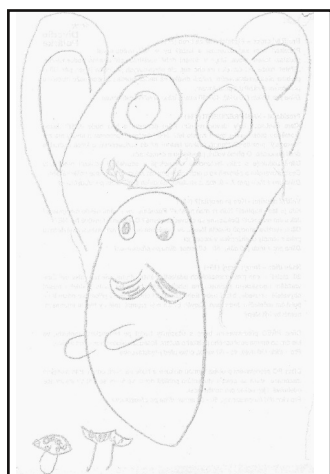
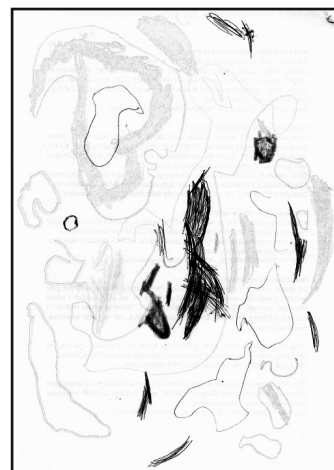
Lidskému oku povětšinou neviditelné, leč pro zdravý růst květin nezbytné bytosti. Trénování pohádkologové dokážou jejich podobu zahlédnout pomocí rozostřování zraku, takzvaného mžourání. Víly pokojové květinové milují četbu pohádek a hudbu, což způsobuje, že hrajeme, zpíváme a čteme-li květinám pohádky, lépe prospívají. Důležité varování: I když květinám čteme a přejeme sebevíc, musíme je i přesto zalévat!!!

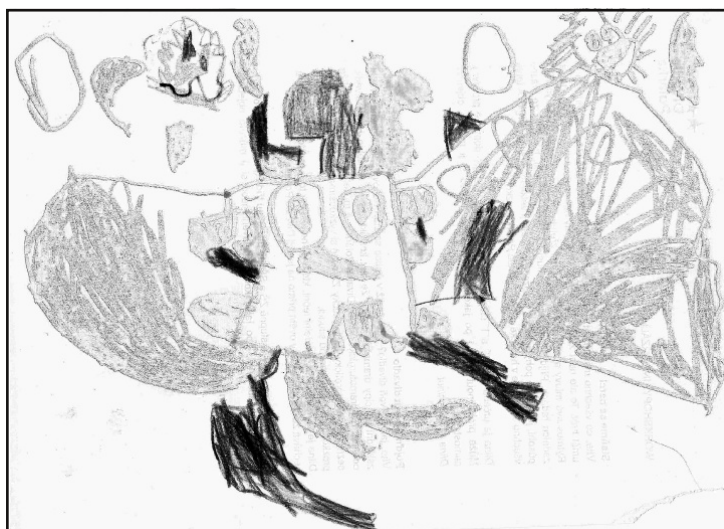
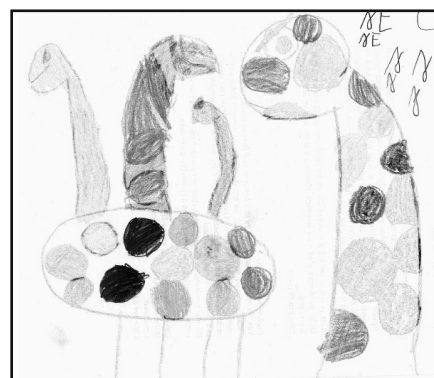
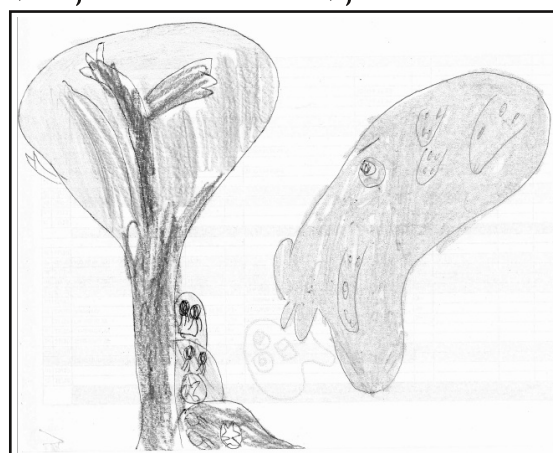
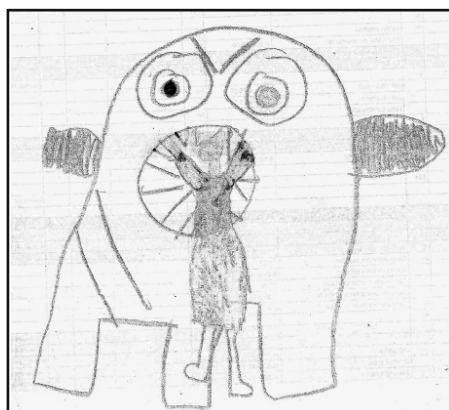
Rubriku připravil Chlapeček z bronzu

Někdy na začátku září podnikla malá skupina malých a zcela náhodných návštěvníků Divadla Polárka pod krycím jménem Vacynovy děti v budově na Tučkově ulici nevídanou dobrodružnou akci. Zatímco se ve Velkém sále odehrávala zkouška inscenace *Pohádky o strašidlech, kohoutech a duze*, uspořádala výpravu za těmi strašidly, která v divadle bydlí, ale ve zmíněné inscenaci nevystupují.

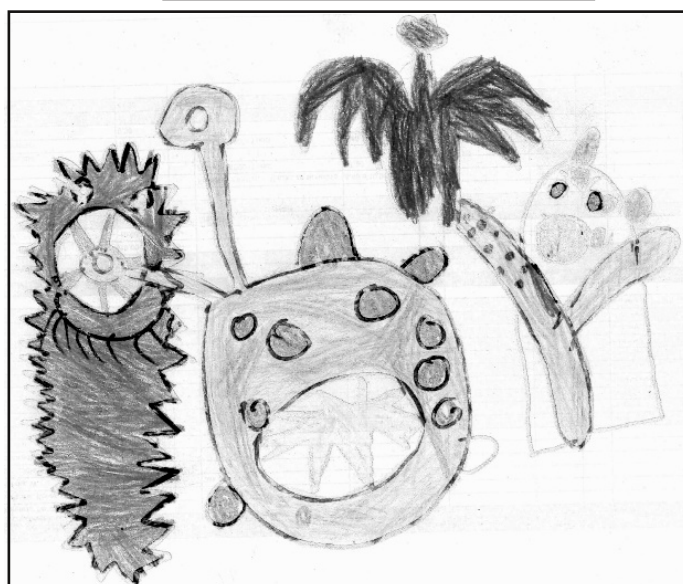
Množství nalezených tvorů zdaleka předčilo všechna naše očekávání. Ta nejzajímavější z nich malí vědečtí pracovníci nově vznikajícího Ústavu pro mapování nezmapovaných divadelních strašidel nejen v Divadle Polárka (ÚMNDSDNP) také pečlivě zakreslili. Co se týče jejich názvů a speciálních schopností, Ústav uplatňuje tzv. PPP: pravidlo příležitostné percepce, což znamená, že jim můžete říkat, jak chcete. Zde jsou tedy nejšťavnatější úlovky ze dne 2. 9. 2020:

Toto strašidlo snědlo muchomůrky a zdá se mu o medvědovi.

Pokud náhodou v divadle či jinde narazíte na další strašidla, budeme Vám vděční, když jejich nákresy zašlete na emailovou adresu: redakce@divadlopolarka.cz.

Ze vzpomínek šicího stroje

Povídání o době, kdy se v Polárce nosily bederní roušky

Máme poslední prázdninový týden. Dnes je 26. srpen, den svatého Rufa. Osudný den pro dva české krále. Oba odjeli bojovat do bitev, ze kterých se už nevrátili. Přemysl Otakar II., král "železný a zlatý", padl na Moravském poli a "poslední rytíř" Jan Lucemburský u Kresčaku.

Foyer Polárky v době neorouškové.

Je to už pěkná řádka let, kdy se i na jevišti Divadla Polárka hrálo představení o bratrovražedné bitvě, bitvě U Lipan. Bylo to charismatické představení s úžasným gotickým chorálem a krásnými dobovými kostýmy. Až na jeden.

Říká se mu bederní rouška. V historii divadla se tenkrát už po několikáté řešil velký problém s malým kouskem látky.

Ale vraťme se o několik sezón zpátky. Začalo to už při zkoušení Aladina. Tehdy se poprvé objevil požadavek na ušití kostýmu jménem bederní rouška. Na dotaz mé obsluhy, jak vlastně ta rouška vypadá, paní režisérka řekla udiveně:

„Ale Gábi, copak ty nevíš, jak vypadá bederní rouška?“

Přitom pozvedla obě ruce a ladně několika přesnými pohyby ovinula neviditelný pruh tkaniny okolo pomyslných mužských boků. Ještě vpředu uvázala uzel, kousek poodstoupila a se zalíbením chvíli pozorovala svoje dílo.

„No přece takhle!“ dodala. O tom se nedalo pochybovat.

A jak to dopadlo? Špatně. Rouška byla sice ušita, ale herec odehrál raději všechna představení ve vlastních červených tureckých kalhotách.

O něco lépe dopadl druhý pokus. Bylo to pravděpodobně tím, že dva herci v rolích domorodců se rychle přeplazili po horním stropu kovové konstrukce a téměř nespátrání zmizeli v zákulisí.

A do třetice tu jsou už zmiňované Lipany, Kristus a jeho zlatá rouška. Statečný herec nejen že roušku neodmítl a oblékl, ale v závěru představení, oděn pouze bederní rouškou, opustil jeviště akrobatickým výkonem. Útěk hledištěm po opěradlech diváky obsazených sedadel směr foyer vyvolal zasloužený mohutný aplaus.

Poslední bederní roušku oblékl Mauglí, ale to už bylo bez problémů. Nuda. Roušky měly už svůj zenit za sebou a tak bez povšimnutí a nenápadně se přesunuly z jeviště do propadla.

Uff... to je dřina, to vzpomínání. Honem zhasnout světlo, vypnout motor. Slavíme. Je 26. srpna, svátek má Luděk a moje obsluha má narozeniny.

Váš Bernette 430R

Archivní foto Mauglího v bederní roušce za kládou.

Přes léto došlo v sále Divadla Polárka k historickému okamžiku. Staré roztrhané sedačky letěly oknem a místo nich pánové v červených, modrých a hořčicových overalech přivezli nové, štíhlejší, modernější, prostě po všech stránkách zábavnější sedačky. Naši redakci zajímalo, z jakých kořenů ta veliká navoněná novota vyrostla a proto jsme oslovili pamětníka časů, kdy byla Polárka čerstvě vyklubaným kuřátkem a sedačky byly jako jeho chmýří. Pápěří, které se teprve slibuje proměnit v peříčka. Přeneste se s námi v čas a poslyšte Davidovo vzpomínání na to, jaké to bylo, když vaši rodiče do divadélka chodívali.

Pamětníkova zadnice vzpomíná ...aneb No není to moc vtipný, ale je to pravdivý

Psal se rok 1989. Zatímco jinde se děly věci, v sále se instalovala první sedadla pro děti. Jak jinak, než svépomocí...

Ze starých školních židlí, svázaných pořádným ocelovým prutem do jedné řady. To znamená, že když se jedno dítě zavrtělo, vrtěla se a vrzala celá řada. Podklad byl beton.

Krásný, šedý, hlazený beton.

A že se těch řad vešlo.

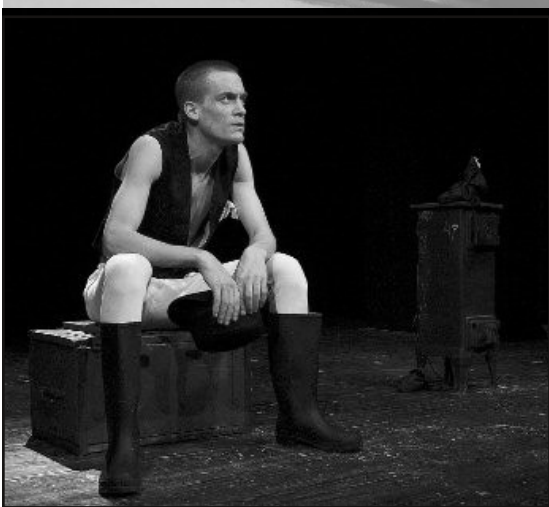
Na průchod řadami stačí deset centimetrů, hlavně že je kapacita 220. Kde byla EU, když my jsme budovali kulturu?

Úklid jednoduchý, po dvou lidech vezmeš celou řadu, odneseš na konec sálu a hurá do prachu a žvýkaček.

A řady zpět. Že už to nesedí a některé židličky plavou ve vzduchu? Nevadí. Děti to zatěžkají a ono si to sedne. Chceš elevaci (sešikmené hlediště, pozn. red.)?

Uřež některým židličkám nohy!

Když potom popleteš řady, jedny děti budou trochu házet záda, jiné zase padat dopře-

D. Smečka jako Legrand v inscenaci
Zlatý skarabeus, premiéra 23. 4. 2005

du, ale jen do dalšího úklidu.

Zítřka zase poskládáno jinak a lépe... Možná. Polstrování? K čemu? Lakované dřevo se tak krásně utírá. Že mají dospělí diváci kolena u brady? Hlavně, že mají místo. Za těch dvacet kaček nemůžeš chtít komfort.

Třísky v zadku, starej oprýskanej lak na oblečení - no problem.

Skřípnuté prstíčky mezi překližku a železo - přebolí.

Vítej v devadesátkách! Pot a beton.

...a dnes? Ta barva, ten potah, ta měkkost... Ale děti stejně neumlčíš - ani plyšem.

D. Smečka jako Plyšový zajíček s baskytarou v inscenaci
Alenka za zrcadlem, premiéra 16. 6. 2018

David Smečka, pamětník

Vedoucí divadla nemá skřítky pod kontrolou

Mr. Jelen se po svém posledním úrazu (přišel o parohy) úplně sesypal. Opustil celou redakční radu a zavřel se do skladu, odkud odmítá vycházet. Proto sekci rozhovorů převzal skřítek Remcálek. Jde o zvláštní druh skřeta, který se vtěluje do různých lidských bytostí v divadle. Nikdy mu není nic po chuti. Nic se mu nezdá. Rozbourává harmonii mezilidských vztahů. Živí se chaosem a nedomluvou. Sezónu s názvem Společná řeč bere jako výzvu, jak se dobře najíst. Jelikož byste nevěřili, v jaké míře téma společná řeč nabízí možnost onu společnou řeč nenacházet.

Tento skřet se rozhodl, že povede rozhovor s vedoucí divadla Natálií Pelcovou.

Má pocit, že jenom on se umí dobrat pravdy.

Jsi vedoucí. Vedoucí divadla pro děti. Jsi si vědoma toho, že celé divadlo je prolezlé různými skřítky a pohádkovými strašidly?

Jsem si toho dost vědoma. A občas na mě vykouknou. Nečekají.

Jaký s nimi máš vztah?

Většinou je to pozitivní... Záleží, na které skřítky narazím... Narazit na tebe, Remcálku, zas tak pozitivní není (Nic ve zlém, nedodala. pozn. red.), ale ta ostatní strašidla si myslím, že jsou hodně fajn. Ne, že bych je úplně vyhledávala, ale člověk se jim nevyhne, ani kdyby chtěl.

nejde to. Zjistila jsem, že to nejde, a tak je nechávám žít si vlastním životem. Dělam si, co potřebuju.

A co potřebuješ? Jak vypadá

Odpovídám na dotazy procházejících herců, techniků...

Už mě nenapadá nic, co dělám, ale dělám to furt. Prostě taková nezáživná kancelářská práce.

Natálie Pelcová při natáčení sci-fi-hororové ságy Záhada polární noci.

Dělá ti dobře, když někomu něco rozkazuješ?

Ne!

Cítíš se být všemocná?

Ne!

Víš o tom, že předešlé otázky nemají význam, protože vlastně celému divadlu šéfuje skřítek Můjtysvět? Tak trochu to člověk tuší. Snaží se dělat všechno proto, aby měl věci pod kontrolou, ale jak říkám, občas to prostě fakt nejde.

Máš pocit, že je máš pod kontrolou?

Naprosto nemám. A myslím si, že to ani nejde, je kontrolovat. Oni se ani nenechají. Takže se o to nesnažím. Kdysi jsem měla takovou tendenci snažit se je nějak zkrátit, ale

tvůj běžný den v Divadle Polárka?

Ráno přijdu a hned si dám kafe u Moničky v Polárkafé. Tím já musím vždycky začít. Pak si sednu k počítači a řeším fermány, termíny, hrací plány, zájezdy, programy, grafiku, smlouvy...

Abych ti jen nekrivdil, musím uznat, že skvělost festivalu Polárkový dort stojí převážně na tvých bedrech. Jak tento festival vnímáš?

Já jsem hrozně ráda, že ho děláme. A jsem ráda, že se to rozrostlo.

Za ty poslední dva roky. Teda teď už je to třetí ročník, který řeším já. Vlastně jsem ho zdělila. A ano, je s tím práce, nebudu lhát. Spíš tedy nervy a hodně stresu, aby to vyšlo, tak jak má. Myslím, že je to dobrá věc, a nemyslím si, že je to jen moje zásluha. Možná na mně stojí ta hlavní organizace, ale rozhodně nejsem jediná, kdo má zásluhu na tom, že je to tak povedená akce.

V čem je ta akce povedená?

To vzniklo tak, že se udělá kompletní přehlídka repertoáru divadla za ten poslední rok. Čili se tam odehrají všechny premiéry, které Polárka má. A zároveň, aby se z toho stal festival, tak se zvou hostující divadla se svými představeními. Také je tu spousta workshopů, které dělají lektori. Asi i za pomoci strašidel, jak jsem pochopila. Chceme sem dostat naši cílovou skupinu, což jsou prostě rodiny s dětmi. Má to být pro ně taková motivace

nás po celý rok navštěvovat. Aspoň takhle nějak to беру.

Nyní pár otázek na tělo, které jsme slíbili našim čtenářům.

Máš ráda Tomáše Sukupa?

Samozřejmě, všichni máme rádi Tomáše Sukupa. A všichni ho i tajně milujeme. (odmlka) Trošku. Proč tomu tak je, nevím. Prostě to tak je. Některé věci nemají vysvětlení.

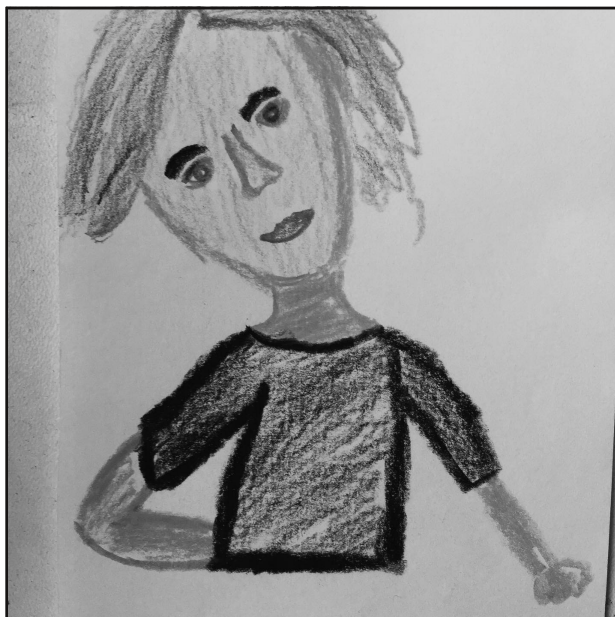
Kdybys měla někomu zvednout plat, proč by to byl právě Matěj Záhořík?

To je stejná odpověď. Všichni tajně milujeme Matěje Záhoříka, takže já vždycky, když zvedám platy, tak jdu prvně vždycky za Matějem. To je má první cesta.

Kdybys nutně musela někomu vyhodit, koho a proč?

Já doufám, že k tomu nikdy nedojde, že bych musela něco takového udělat. Kdybych opravdu musela, tak bych šla první já. Jestli by šlo nějaké takové nařízení z míst, kam já nedosáhnou, tak bych se tomu nejprve hodně, hodně, hodně bránila. Možná bych si i zavolala všechny skřítky

z divadla, ať jdou bojovat. To je taková poslední věc, kterou člověk chce. Teď je taková nejistá situace pro všechny a pořád doufáme, že nás nás

Natálie očima diváka Prokopa Jelínka.

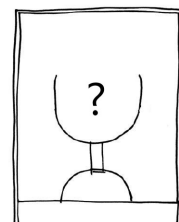
zřizovatel, kterým je Brno-střed, podpoří. A k tomuhle nebude muset vůbec docházet. K takovým věcem...

Kterého skřítku máš nejradši?

Možná ani o všech nevíme. Víím ale, že mám ráda paní Alegorii. Ta je moje oblíbená. Ona je taková, že jí asi málo lidí a dětí rozumí, takhle na první dobrou. Ale myslím, že je skvělá. (Od tohoto momentu bliká slečna Alegorie pouze červeně, pozn. red.) My jsme spolu byly i v Praze na výletě. Od té doby si s ní rozumím.

Rozhovor vedl Remcálek.

Skřítek bez tváře a zároveň s mnoha tvářemi. Můžete to totiž být i Vy!

Natálie očima divačky a recenzentky Fany Jelínkové.

TEST: Která pohádková postava je ti nejbližší?

Klasické české pohádky by se neobešly bez Hloupého Honzy, princezen, chudých švadlenek, králů a královen. Tedy bez lidí. Kromě nich se ale našimi pohádkami hemží spousta kouzelných bytostí. Kým bys byl/a ty, kdybys byl/a strašidlem z pohádky? Zjistíš v našem testu.

Jak se většinou chováš ve větší skupině lidí?

- a) Jsem vidět. Snažím se pořád něco vymýšlet, aby nebyla nuda. Nejraději dělám vylomeniny a snažím se k nim navést i ostatní.
- b) Lidí kolem sebe si moc nevšímám, ale oni si mě tak nějak začnou většinou všímat sami. Jsem jiný/á než ostatní.
- c) Jsem vůdce. Mluvím nahlas a chci být ve středu pozornosti.
- d) Velké společnosti se pokud možno vyhýbám. Většinou se bavím s jedním člověkem a tomu dokážu vysvětlit, co si myslím. A postupně i ostatním.
- e) To víte, že chci, aby bylo po mém. Snažím se ale

ve skupině fungovat spíš nenápadně a chytře, protože křikem a silou člověk nikdy ničeho

Která zvířata z těchto pěti jsou ti nejbližší?

- a) Myši.
- b) Ptáci.
- c) Brouci.
- d) Žáby.
- e) Hadi.

Co nejlepšího se dá udělat s kouskem uhlí?

- a) Dát ho někomu jinému.
- b) Nakreslit obrázek.
- c) Zapálit oheň.
- d) Nevím, nic.
- e) Vyrobit přívěsek.

Když do přírody, tak kam?

- a) Do jeskyní.
- b) Na louku.
- c) Do hor.
- d) K rybníku.
- e) Do lesa.

Jaký kontinent bys rád/a procestoval/a?

- a) Ameriku. Spousta lidí, spousta zajímavých míst a spousta lákadel.
- b) Asii. Zvláštní země, úplně jiná než naše. Draci, nudle a východ Slunce, to mě láká.
- c) Evropu. Doma je nejlíp. Je tu spousta velkolepých bohatých měst, která stojí za to.
- d) Antarktidu. Představa nekonečných ledových plání je překrásná.
- e) Afriku. Je totiž magická, nejstarší kontinent plný barev, příběhů a energie.

Co děláš, když se potřebuješ uklidnit?

- a) Nepotřebuji se uklidňovat.
- b) Zpívám, tančím, čtu si.
- c) Něco rozbiju nebo vyrobím.
- d) Schovám se do skříně.
- e) Dám si něco sladkého nebo teplý čaj.

Ted' si spočítej, kterou odpověď jsi označil/a nejčastěji a zjistíš, kterému strašidlu se nejvíc podobáš. Výsledky testu se dozvíš na straně X.

Do rámečku se nevešel obr z představení Obří.

Okurková sezóna je letním obdobím, v němž se děje minimum událostí, které by byly pro novináře významné. V divadle mimo jiné proto, že jde o čas divadelních prázdnin.

Polárníci pojali letošní „okurkovou sezonu“ po svém a aby ono „minimum významných událostí“ co nejvíce minimalizovali, vrhli se ve velkém do pěstění okurek. Jejich křupavé úspěchy nyní můžete alespoň očima vychutnat sami...

Okurková sezóna - anglicky „silly season“ (hloupá sezona), v němčině „sommerloch“ (letní díra) nebo „sauregurkenzeit“ (čas kyselých okurek). Na fotografii vidíme, kterak v představení Jak jsem plul ka královně Severu krmí Monika **Okurková** bramborovým salátem s **okurkami** kolegu P. T. Pidrmana.

První čtená zkouška proběhla. Sic s režisérem jen po skypu, za to však s okurkovým pohoštěním.

Chlubící se Václav Dvořák

Výjev z oprašovací zkoušky inscenace Ve jménu republiky, kde příslušník StB Jaroslav Daniel zvaný „prase“ předává „květinu“ protikomunistické odbojářce Věře Majerové.

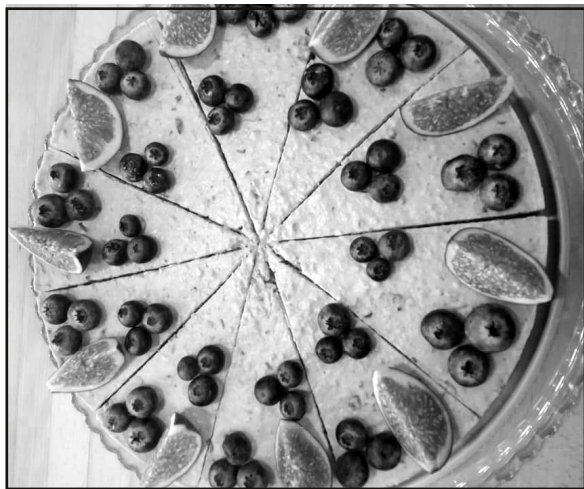

Herečka Filipína Cimrová s vlastními výpěstky na obličejích.

rubriku připravil hejkal Brěta

Raw, Ró, Raf, Rouw... aneb Nepeč, neslad' a přesto mlsej!

Raw (čti ró) dezerty jsou čím dál tím víc v oblíbenosti. Aby ne! Vždyť jsou nepečené, bezlepkové, bez cukru, plné chuti ovoce a jsou vhodné pro každého strávníka... Pokud právě čtete tento článek, stáváte se vyvoleným, kterému jeden z našich receptů kavárny Polárkafé odhalíme!

Postup:

korpus:

V mixéru si rozmixujeme sušené datle (je možné také použít již hotovou datlovou pastu), namočené a osušené mandle a kokosový olej. Vznikne nám hmota konzistencí podobná těstu na perníčky. Do dortové formy si dáme kolečko pečicího papíru (dort se nám pak bude z formy lépe vyjímat) a těsto na korpus rozprostřeme rovnoměrně po celém jejím dně. Připravený korpus dáme do mrazáku. Mezitím se vrhneme na krém...

Co budeme potřebovat:

- ☀ výkonný mixér
- ☀ formu na dort nebo koláč
- ☀ pečicí papír (pečet sice nebudeme, ale papír využijeme)

na korpus:

- ☀ 1 hrnek sušených datlí
- ☀ ½ hrnku loupaných mandlí namočených přes noc
- ☀ lžíce kokosového oleje

na krém:

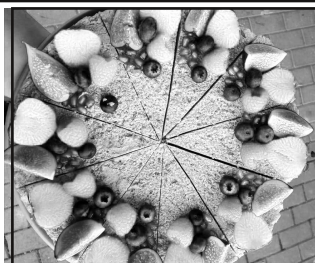
- ☀ zralý banán 2 ks
- ☀ plechovku kokosového mléka
- ☀ 2 hrnky kešu oříšků namočených přes noc
- ☀ datlový sirup na doslazení dle chuti
- ☀ do krému je možné přidat jakékoliv ovoce dle chuti (např. lesní ovoce krém krásně obarví)
- ☀ ovoce dle výběru na dozdobení

krém:

Umyjeme a osušíme si mixér a dáme do něj banány, kokosové mléko (doporučuji použít pouze bílou pevnou část mléka), namočené a osušené kešu oříšky a rozmixujeme do hladké konzistence. Po rozmixování ochutnáme a dle chuti přidáváme datlový sirup či další ovoce. Hotový krém nalijeme na vychlazený korpus, rovnoměrně rozprostřeme... a aspoň na hodinu a půl opět dáme do mrazáku.

finišování:

Po vyjmutí dortu z mrazáku necháme celý dezert lehce povolit v pokojové teplotě (cca 30 minut) a dort nakrájíme na rovnoměrné trojúhelníky. Opravdu doporučuji dort krájet v této fázi, dříve, než si ho ozdobíte. No, a na úplný závěr se nebojte pozvat si své malé pomocníky, protože kreativité při zdobení se meze nekladou! Dort dále uchovávejte v lednici. A to je vše! Není to tak těžké, co říkáte? :) ... DOBROU CHUŤ!

P.S.: Pokud vyrobíte raw dort podle tohoto receptu nebo na jeho základě, nebojte se Váš výtvar vyfotit a poslat na kavarna@divadlopolarka.cz... My Vám za to zpět pošleme poukaz na kávu či domácí limonádu u nás v Polárkafé! :)

Monika "Monána" Okurková

Vyrob si pana Ruku

Pan Ruka je z rodu rukodělných loutek s rozsáhlými mimickými schopnostmi. Je zkušeným diskutérem a do velké míry nahradí jakkoliv výmluvného kamaráda. Vyskytuje se zpravidla v bezprostřední blízkosti lidí (maximálně dva Rukové na jednoho člověka), pokud ovšem zrovna nespí. Živí se hlubokými myšlenkami a indulonou.

Co budeme potřebovat:

- ☼ látkovou rukavici libovolné barvy i designu
- ☼ plochou gumu libovolné barvy kontrastní k barvě rukavice (kontrastní znamená, aby byla vidět, pozn. red. 1)
- ☼ kus papundeklu – taky si ho obarvete, jak chcete, ale kontrastně k barvě rukavice (viz pozn. red. 1, pozn. red. 2)
- ☼ jehlu a nit libovolné barvy kontrastní (viz pozn. red. 1 a pozn. red. 2, pozn. red. 3) k barvě, kterou jste obarvili papundekl
- ☼ nadšeného a zručného rodiče libovolné barvy

1. Z papundeklu vystříhnete libovolný tvar očí.

2. Přišijte jedno z nich na ukazováček a jedno na prostředníček takovým způsobem, aby nit vytvořila oční panenky. Uvidíte, jak prokoukne.

3. Z gumy nastříhejte tři proužky dlouhé zhruba tak jako... no, zhruba tak, jak široký chcete mít úsměv.

Vaše
Sl. Alegorie

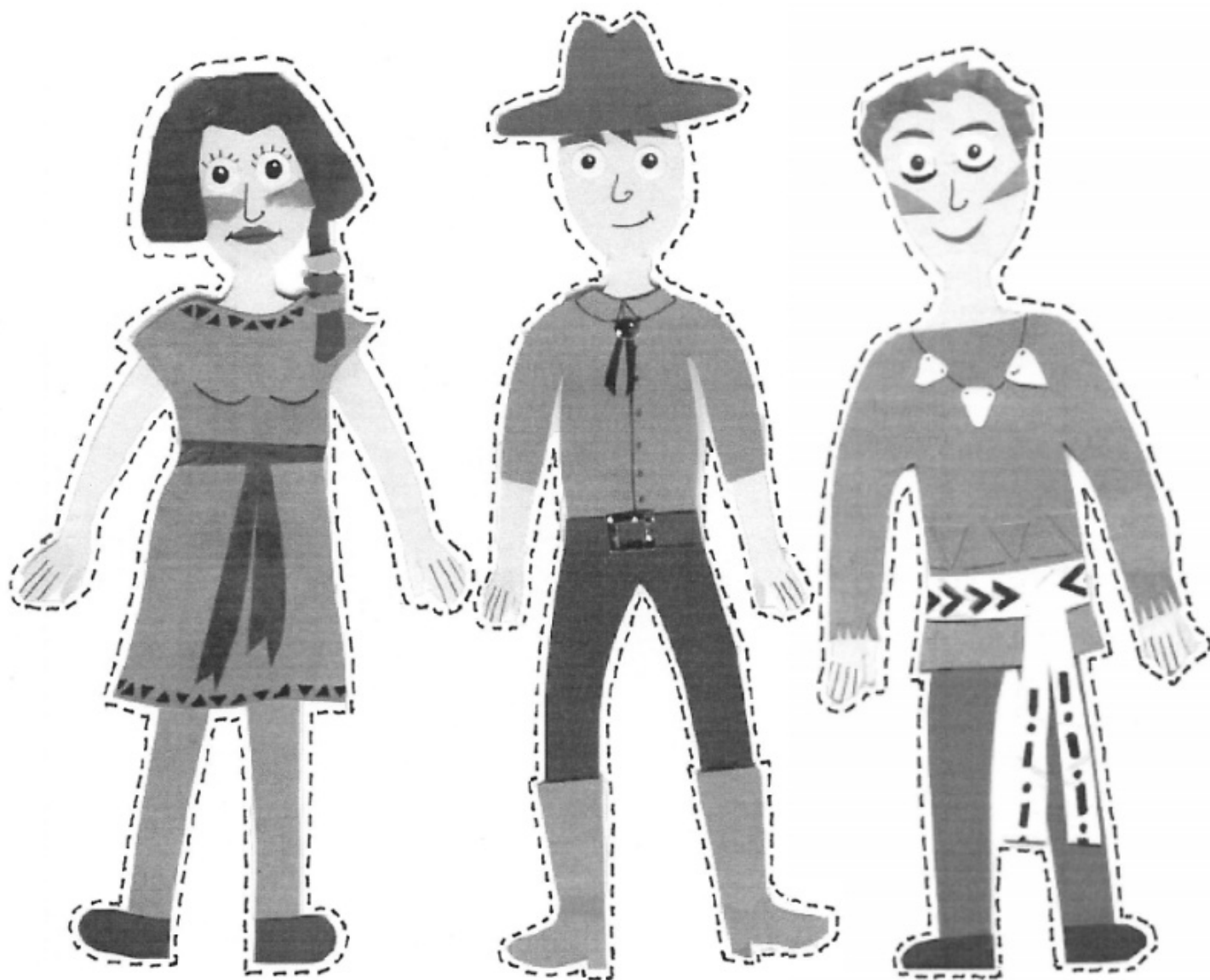
4. Přišijte konce gumy na špičky palce, prsteníčku a malíčku tak, aby vytvořily trojúhelníkovou pusku, a slušně pozdravte nového pana Ruku.

ZAHRAJ SI DIVADLO DOMA!

Viděli jste v Divadle Polárka *Vinnetoua*? Jste do něj také blázni? Hrajte si jeho příběh stále dokola a dokola.

Potřebuješ k tomu jen: tvrdý papír, lepidlo, špejle, izolepu.

- 1) Loutky si obtáhněte a dokreslete barvami.
- 2) Vystříhněte si loutky, které jsme pro Vás nachystali.
- 3) Podlepte je tvrdým papírem.
- 4) Zezadu na ně izolepou nalepte špejle.
- 5) Zahrajte si divadlo.

Doufáme, že se Vám loutky líbí. Rozhodli jsme se totiž, že v každém čísle občasníku Můjtsvět Vám vytvoříme několik loutek z různých našich inscenací. Na konci roku už budete mít celou řadu loutkových postavíček, které Vám umožní stát se opravdovými domácími divadelníky.

Loutky pro Vás připravil
skřítek Stríhátko

Strašidla, pozor, konkurz!

Značná část strašidlácké šatny otěhotněla významnými nápady a dalšími věcmi. Všem jim to přejem, hlavně Rusalce, ale co je moc, to je moc. A proto jsme se rozhodli (byli jsme nuceni, pozn. red.) vypsát konkurz na strašidla.

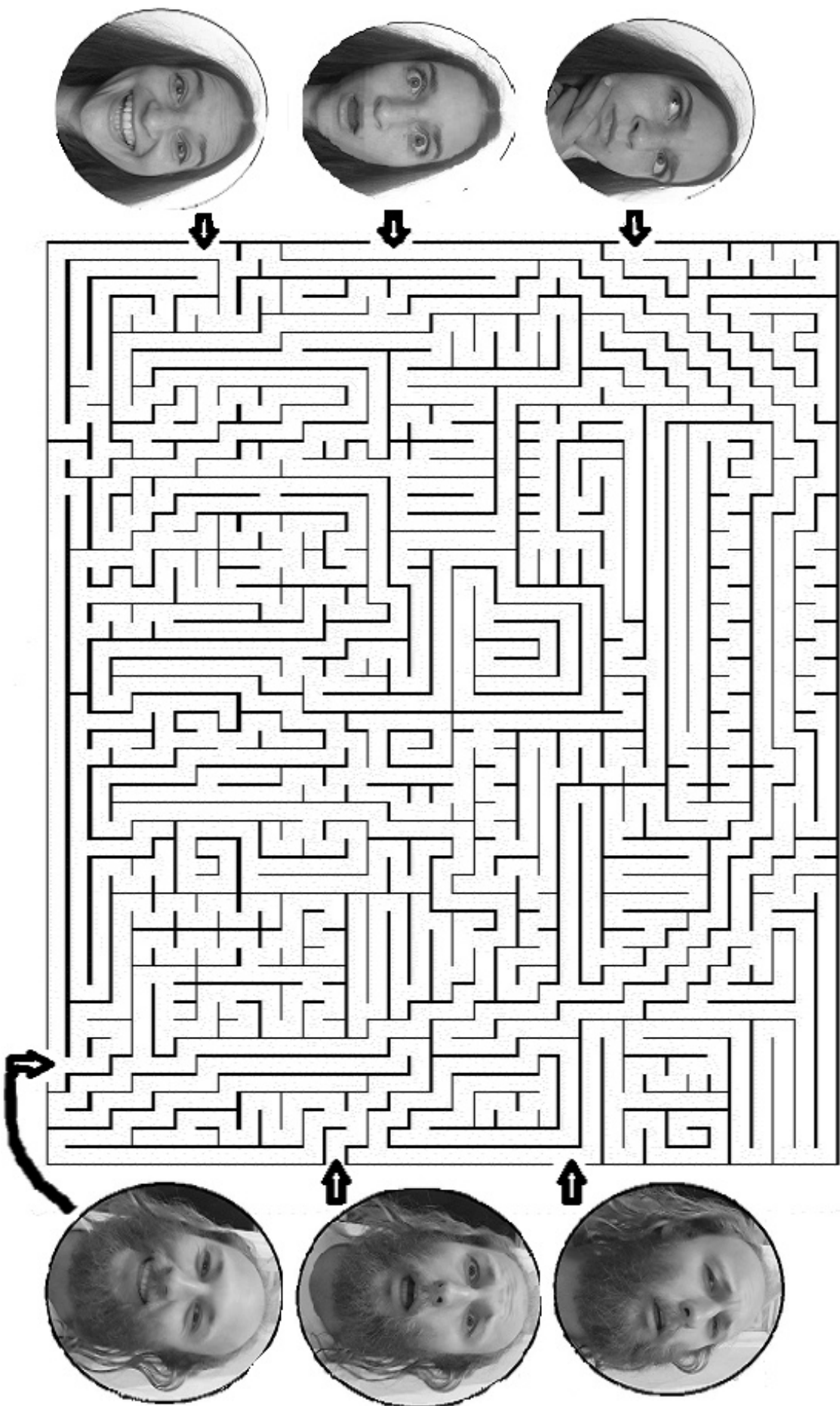
Chcete být obávaný jako hejkal Brěťa? Záhadný, jako Chlapeček z bronzu? Potměšilý jako Ping. Petr Parátek, GdPr.? Komplikovaný jako Slečna Alegorie? Ducha(rozuměj strašidla, pozn. red.)plný jako Můjtysvět?

Přijmeme nové strašidlo venkovní a jedno na doma se třemi až sedmi hlavami. Pokud jste ochotni obývat nezbadatelné hlubiny Divadla Polárka, nejen kulišárnu, ale třeba i vzduchárnu, zvonečkárnu nebo polštářkárnu, pokud jste ochotni sledovat herce, herečky, techniky, diváky, vyvádět jim lumpárny a někdy s nimi i komunikovat, pokud jste ochotni přijmout fakt, že navzdory všemu, co se učí ve školách, existujete, nestyd'te se přihlásit. Vzdělání na škodu, druhý a šestý jazyk výhodou.

Své životopisy a vymalování pošlete na email: redakce@divadlopolarka.cz společně s motivačním či jiným dopisem.

BUDIŠTĚ

Fili a Matěj od tebe potřebují pomoci! Pomůžeš jim najít se navzájem? A protože vrána k vráně sedá, rovný rovného si hledá, je třeba, aby se veselá Fili našla s veselým Matějem, překvapená Fili aby se setkala s překvapeným Matějem a zamyšlená aby našla sobě rovného přemýšlivého partáka.

Pokud nechcete na Polárkový dort, nemusíte stačí si přečíst toto:

Byl jsem pozván divadlem Polárka, abych navštívil některá jeho představení. Dočetl jsem se, že toto divadlo cílí na mládež a děti, tudíž jsem zbystřil své smysly černo - zeleným, potříkráte vylouhovaným čajem a jal se shlédnout představení, abych podal pravdivou zprávu o tom, jak podle mě bude jejich festival „Polárkový dort“ – já tedy sám rád dorty nemám – vypadat.

O Glashtinovi a slepé dívce

Toto představení je o smyšlených mystických a mytologických bytostech, které jsem nikdy nepotkal, dokonce ani na úřadě. Děj se odehrává kdesi v Irsku – jsou tu skřítki, víly, tajemný Glashtin, mořské panny a další havěť. Nelíbí se mi, že jsou dětem mozky balastěny pohádkami. Fantazie jim příklady nevypočítá. Měly by sedět ve škole a učit se bezobratlé a né fantazírovat. V měkkých sedadlech mohou uvažovat o čem se jim zachce, to není dobré. To se za nás nepovolovalo: tady máš papír s obrázkama a vybarvuj barvy, které jsou tam už napsané. Mně v dětství rodiče pohádky zakazovali, vedli mě úplně jinak a koukejte, jak jsem dnes skvělý. Divadla by měla spíše učit třeba – například mě napadl nápad – matematiku. Ne je krmit vílami a jinými potvorami, které ani neexistují. A proč je ta dívka slepá?

Kulhavý šermíř

Všechny postavy v této incenaci jednají podivně. Porušují zákon téměř celou inscenaci. Kulhavý šermíř je pašerák, i když se klamně stylizuje do kladného hrdiny. Hipollyta vlastně vůbec neví, jestli chce být s Ludvíkem, nebo s Čermákem. Některé postavy dokonce umírají! To by děti vidět neměly! Vůbec to celkově není správné. Dětem by se nakonec mohly takové podivné postavy zalíbit a také nebudou vědět, jestli Ludvíka, nebo Čermáka a kluci budou pašovat rum na moři a žít život naplno i pokud kulhají.

*V měkkých
sedadlech
mohou
uvažovat
o čem se jim
zachce.*

Pohádky o strašidlech, kohoutech, a duze
Tak z toho tedy nejsem vůbec moudrý. A to mám čtyři doktoráty z divadlogie, chemie, teologie i uzenářství.

Protože se nám pan Zlo osobně nepředstavil, dovolili jsme si v redakci vvyprojektovat jeho nejpravděpodobnější podoby. Po pečlivé analýze jeho textů a vystupování jsme dospěli ke dvěma možnostem toho, jak vypadá.

CSFD.cz
 Česko-Slovenská filmová databáze

[podrobné vyhledávání →](#)

[Uživatelská zóna](#)
[Přihlásit](#)
[Registrovat](#)
[Ztracené heslo](#)

[Novinky](#) [Televize](#) [Kino](#) [VOD](#) [DVD & Blu-ray](#) [Tvůrci](#) [Žebříčky](#) [Filmotéky](#) [Uživatelé](#) [Diskuze](#)

Záhada polární noci
 The polar night mystery
 Záhada polární noci
 Sci-fi / pohádka / horor / dokument
 Česko, seriál - 6 dílů
 Režie: Matěj Záhorký, Jan Svěrák
 Scénář: Matěj Záhorký, Zdeněk Svěrák
 Kamera: skřítek Můjtsvět a kolektiv
 Hudba: Jan Laichman
 Hrají: Filipína Cimrová, Matěj Záhorký, Natálie Pelcová, Tomáš Sukup, Táňa Hlostová, Karolína Ondrová, Jaroslav Tomáš, Jan Laichman, Ondřej Hudeček, Jakub Thomas, Vít Malecha, Andrej Chalimonov, Zdeněk Svěrák, Valerie Zavadská, Ondřej Vetchý, Miluše Šplechtová, Daniel Dítě a další.

[koupit](#)

[všechny plakáty \(17\)](#)

Obsah [zobrazit všechny obsahy](#)

Sci-fi-hororová saga z blízké budoucnosti o návratu Divadla Polárka do normálních kolejí, který se nekoná. Loutky, strašidla a jiné tajemné s divadlem spjaté bytosti dům převzaly do vlastních rukou a přetvořili k obrazu svému. Záhada polární noci - kdo způsobil zkázu Divadla Polárka - se snaží rozplést Matěj Who a Filipína z Blair Witche. **(oficiální text distributora)**

[přehled](#) [komentáře](#) [zajímavosti](#) [ocenění](#) [video](#) [galerie](#) [ext. recenze ve filmotéce](#) [v bazaru](#) [diskuze](#)

Komentáře (710)

Dudek ★★★★★ [všechny komentáře uživatele / ↗](#)
 Hrozně se mi líbí znělka, z toho je poznat stará BBC okamžitě... Zatím mám docela chuť dát si celý seriál...

lamps ★★★★★ [všechny komentáře uživatele / ↗](#)
 Záhada polární noci je dobrý seriál z toho důvodu, že nese všechny znaky klasického Svěrákova scénářistického stylu – zejména lehké a brilantním vtipem sršící dialogy. Dobrým filmem je i proto, že všichni herci bez rozdílu předvádějí skvělé výkony, panem scénaristou samým počínaje.

RHK ★★★★★ [všechny komentáře uživatele / ↗](#)
 Pro mě velké překvapení. Fili a Matěj jsou sympatíci a většina dílů má slušnou kvalitu.

Marigold ★★★★★ [všechny komentáře uživatele / ↗](#)
 Reklama zbytečně a mylně mluvila o velkolepé podívané. Nic takového by ovšem divák neměl očekávat (to ať si zajde na Pearl Harbor). Jde v podstatě o komorní příběh o přátelství, lásce, o hrdinství a zradě. A jako takový je skvěle odvyprávěn a zahrán. Zkrátka klobouk dolů a všechna čest, za pár doláčů natočit poctu strachu – za hororové fanoušky z celého srdce děkuji.

97%

14. nejoblíbenější seriál

Hodnocení uživatelů

golfista ★★★★★
 POMO ★★★★★
 kleopatry ★★★★★
 verbal ★★★★★
 KevSpa ★★★★★
 Cival ★★★★★
 Douglas ★★★★★
 Houdini ★★★★★
 don corleone ★★★★★
 kOCOUR ★★★★★

Molikop ★★★★★
 Aleee89 ★★★★★
 PogoJoe ★★★★★
 raffspla ★★★★★
 Amy_ ★★★★★
 Zbyisek ★★★★★
 chelseaman22 ★★★★★
 Petjaa ★★★★★
 Marrak ★★★★★
 Akumulátor ★★★★★

všechna hodnocení (58 764)

všichni fanoušci (666)

Premiéry

▶ V kinech od: 15.05.1996 Space Films
 ▶ V kinech od: 24.10.1996 Tatrafilm
 ▶ Na DVD od: 01.01.2002 Bontonfilm
 ▶ Na DVD od: 09.12.2008 Aha!
 ▶ Na DVD od: 26.04.2010 North Video
 ▶ Na DVD od: 24.08.2010 North Video
 ▶ Na Blu-ray od: 27.07.2009 Magic Box
 ▶ Na Blu-ray od: 05.04.2010 Magic Box

[To se mi líbí 33](#) [www](#) [IMDb](#)

Související

Film o filmu: Kolja (1996)

Podobné

Kikudžiro (1999)

Tagy

otec, komunismus

Záhada polárního kosmonauta

Mezi skalními fanoušky minisérie *Záhada polární noci*, který vysílala Polár TV v době celostátní karantény, se rozhořel spor o identitu postavy kosmonauta. Ten se v seriálu sice jen mihne a podle některých nehraje pro děj a vývoj seriálu velkou roli, nicméně dle jiných hlasů je zase postavička zcela zásadní. Tomu nasvědčují i nové plakáty Polárky, na nichž se kosmonaut taktéž objevuje. Na otázku, v čem jeho důležitost spočívá a kdo vlastně je ve skafandru schován, se odpovědi fanoušků rozcházejí. „Je to odkaz na hvězdné války. Záhada polární noci je ve skutečnosti nultý díl Hvězdných válek a z Fili se v budoucnosti stane princezna Leia,“ tvrdí Michal (9 let). Jeho bratr Roman (13) si spíš myslí, že „kosmonautem je G. Clooney alias Kowalski z filmu *Gravitace*, bloudící vesmírem.“ Anezka21 se v diskusi srdceryvně pere za tezi, že „ve skafandru není nikdo jiný než David Bowie, neboť nikdo jiný by takto ve vesmíru přežít nedokázal.“ Nevíte-li, o jakém kosmonautovi je řeč, můžete všech šest dílů seriálu *Záhada polární noci* sami zhlédnout na youtube a napsat nám svůj názor na redakční email redakce@divadlopolarka.cz.

hejkal Břěta

Slon je velký, protože je slon.

A Slon a mravenec je skvělá inscenace, protože....

Slon a mravenec Daisy Mrázkové se v Polárce uvádí v režii Radka Berana, který je také autorem scénáře, a v dramaturgii Karoliny Ondrové.

Inscenace pojednává o třech kamarádech, slonu, mravenci a veverce, kteří spolu bydlí a prožívají různá dobrodružství.

Bára Čechová vytvořila scénu, která je velmi originální a nápaditá – jedná se v podstatě o loutkové divadlo se spoustou vychytávek (např. když slon vypije rybník, ve kterém se a veverka koupou) a nečekaných proměn. Skvěle je vyřešeno zobrazení slona, který vypadá opravdu obrovsky, i když se na scéně nikdy neukáže celý.

Tématem inscenace jsou dle mého názoru vztahy, především kamarádké. Inscenátoři chtějí ukázat, že i přes všechny hádky, které mezi sebou lidé vedou, se mají rádi a když je potřeba, dokáží

spolupracovat.

Režie je velmi nápaditá. Skvěle je ztvárněno hraní fotbalu nebo veverčina každodenní rutina. Moc se mi líbila také netypicky nekonfliktní cesta za veverkou.

V inscenaci můžeme vidět trio herců doplněné mistrem zvuku a světla (zde je zmínka o Janu Laichmanovi, pozn. red.). Matěj Záhořík, Tomáš Sukup Gyanpury a Jakub Thomas skvěle ztvárňují všechny zvířecí kamarády i vypravěče, kteří vypráví příběh o tom, že i když chybí šikovná

jedná se v podstatě o loutkové divadlo

Herci zleva: Jakub Thomas, Matěj Záhořík a Tomáš Sukup Gyanpuri

a čistotná veverka, slon a mravenec dokážou spojit své síly a vykonat velké činy.

Inscenace nenásilně sděluje poselství, které nejen ve svém životě využije, a proto se mi velmi líbila.

Adam Milka, 13 let

SOUNDTRACK DIVADLA POLÁRKA 2014 — 2020

Vychází Populárka!

Soudtrack Divadla Polárka až do Vašich přehrávačů!

Obsahuje minimálně tř.. dva hity!
– na začátku a na konci a díky tomu si ho musíš pustit celé...

Zarážející širokospektrálnost nástrojového obsazení!

Neosloví ani náročnějšího posluchače!

Nerealistický odraz schopností muzikantů divadla polárka!

Zvukové kyselé žížalky!
– nejdřív si říkáš, co to.. a pak nemůžeš přestat!

Po·pu·lárka

Není výhodné nejdřív si pustit CD a pak jít teprve na představení, ale jak říkal můj táta: "Divák a posluchač chce být klamán."

ZPĚVNÍK S TEXTY A KORDY
Vybrali jsme ty neměně blbě písničky, ty co mají hlavu a patu!

Doplňovačka se Šárkou a Milánkem aneb Nebojte se děti vyrůst

MgA. Karel Ouředník
šéf propagace,
roznosu a tiskovin

Šárko, proč máš tak velké uši?
To, abych tě, Milane, lépe!

/slyšela/

A Šárko, proč máš tak velkou hlavu?
To, abych lépe!

/myslela/

A Šárko, proč máš tak velké oči?
To, abych Tě, Milane, lépe!

/viděla/

A Šárko, proč máš tak velké a možná
vyndavací zuby?
To, abych mohla lépe!

/slyšela/

A Šárko, proč máš tak velkou kudrna-
tou hlavu?

To, abych se Ti, Milane,!

/slyšela/

A Šárko, promiň, že se pořád s dětmi
ptáme, ale proč máš tak velký jazyk?
No, abych mohla, Milane, tu zmrzlinu
rychle!

/slyšela/

A proč máš tak velké ruce, lokty, kolena,
celá jsi jako Afrika!!!
Nejsem děvče, Milane, už jsem žena!

/slyšela/

Milan má však malé uši,
zakřičíme děti znova:
Veliká je, krásná,
Šárka Tesařová!

ŘÍKADLA A PRANOSTIKY JAKUBA CÍRA

aneb Vy si to píšete, ale já to žiju.

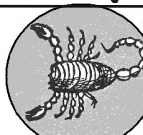
To, že ty věci nevidíš, neznamena, že se nedějou.

*Holka, ty nevíš, ale možná si spolu
jednou zatančíme tango.*

Sorry, že nepojmenuju každý živoček.

Poslední horoskop hejkala Břeti

 Beran Tak jako jazyk, stále narážíte na vykotlaný zub. Pomůže vám sníst hrst zralých třešní, mávání a hodně se smát.	 Váhy Jste báječná ženská (chlap) a najdete si báječného chlapa (ženskou). Budete mít báječný život. Tak je to ve hvězdách napsáno.
 Býk Život je jako balíček karet. A vaší kartou je srdcovej spodek. Toužíte po dobrodružství, hledejte jej a najdete!	 Štír Doporučuje se najít si místo tam, kde proud řeky hučí a kde ční červený kamení. Tam naleznete své srdce.
 Blíženci Máte těžkej život, jako autobúsák, kterej má těžkej život. Hlavně se pořádně najíst a cesta bude fajn.	 Střelec Dneska už vám fóry nějak nejdou přes pysky. Zhluboka dýchejte a nezapomeňte, jste bedna!
 Rak Venuše vybízí: přivoňte k růži, třeba to bude ona pověstná žlutá růže z Texasu a vy nebudete potřebovat hledat žádnou jinou.	 Kozoroh Nechte se jen dál a dále vést svou cestou a dojdete až tam, kde končí.
 Lev Ač máte kapsu prázdnou a touláte se jen o samotě, jste vesel(á) a každej vás má rád.	 Vodnář V nohách jakobyste měli tisíc mil, váš kůň i já jste cestou znavení. A cíl stále v nedohlednu. Doporučuje se masáž a loupání buráků.
 Panna Je skoro půlnoc a z kostela zvon jako by připomínal, že je skoro půlnoc... Je-li vám trochu tma, nezapomeňte, máte sílu se s tím poprat jako medvěd!	 Ryby Sbohem lásko, nech mě jít.

Horoskop naposledy připravil hejkal Břeta

Nová sezóna?

Jak jste si asi mohli povšimnout, když už tu jste, v Polárce začala nová sezóna. Sezóna 2020/2021 s názvem *Společná řeč*. Co je to společná řeč, si asi vy všichni, kdo ji dennodenně užíváte, dokážete představit. Ale přeci jen určitě stojí za to, zeptat se svých maminek, tatínek, babiček, dědečků, kamarádů, zvilých nepřátel a plyšáků, co si pod těmito dvěma slovy představují. Možná Vás překvapí, že toho může být kupa. Přijdete-li na něco opravdu nečekaného, napište nám to. Třeba nás v divadle zrovna to vaše vůbec nikoho nenapadlo.

Ale teď k věci. Co se může pod takovým tématem dít letos v divadle? Především přibude pár nových inscenací: Od Kafkova *Procesu* přes *Tobiáše Lolnesse* (kterého určitě spousta z vás četla), přes trošičku strašidelný příběh *Jsi tu, Netvore?*,

loutkovou *Zlatovlásku* až k představení pro mimina *Slyšíš? Kdo to zpívá?*. A k tomu se tu chystá ještě řada dalších věcí: nedělní workshopy, Filipojakubská noc, Den dětí, Maškarní ples pro Zavěšenou vstupenku, Za vysvědčení Polárku, Noc divadel, Oslava 17. listopadu, Vánoce...

“dokážete představit. Ale přeci jen

Bude záležet jen na tom, jestli najdeme společnou řeč. A to jak my v divadle mezi sebou, tak hlavně my divadlo s Vámi diváky. A v neposlední řadě taky my všichni s tou zvláštní nemocí, co tu teď řádí, a taky s těmi, kdo nám pořád říkají, co máme dělat,

abychom ji nedostali. Doufejme, že všechno dopadne jako v pohádkách, že přijede princ a useká drakovi všechny hlavy. A jestli nepřijede, že se dokážeme nějak domluvit a společnými silami mu je usekáme sami.

Sl. Alegorie

To je on!

Toto jsou noví lidé, kteří k nám do divadla letos přišli. Jak se jmenují a jaké mají speciální schopnosti, si už budete muset zjistit sami.

Pozdrav ze soustředění

Milý Můjtysvětě,

píšu ti z letošního soustředění Polárky ve Velké Lhotě – Volfířově.

Je to tu boží! Sice jsem v Polárce nový, ale nepochybuju o tom, že bude celá sezóna stejně super jako tohle soustředění.

Dojeli jsme sem bez nehod. I Natčino nové auto s nápisem „zvony.cz“ se na nás dozvonilo bez problémů.

Honza s Natkou jsou na nás hodní a už mají plno nápadů, jak zařídit, abychom se s našimi dětskými diváky mohli během roku dál potkávat, i když venku třeba zase začne řádit ten zpropadený virus. Monána z Polárkafé (nejznámější „Fé“ hned po Santa Fé)

nám tu vyvaňuje jak v pětihvězdičkovém

hotelu, takže se nám vůbec nechce domů ke krajícům tvrdého hereckého chleba.

Včera večer bylo promítání filmů ve stodole na statku u místních, a protože nám tam bylo milo, zůstali jsme s kytarami i po promítání a zpívali celou noc jako slavíci (a nejen ti z Madridu). Dneska jsme byli dopoledne na statku Magora Jirouse. Přesně na tom statku, kde se odehrává i naše nejnovější představení Pohádky o strašidlech, kohoutech a duze. Strašidlo jsme nepotkali ani jedno, ale určitě se tu večer v polorozpadlé stodole zvící gotické katedrály setkávají a hrají si navzájem divadlo, než kohout zakokrhá.

Odpoledne jsme hráli Bang, karetní hru z prostředí kovbojů a divokého západu. Jen Koblížek byl moc unavený z nočního zpívání, tak mu to moc nešlo.

Večer jsme opékali burty na ohništi v lesíku za vesnicí, a protože nám bylo i při tom milo, zase jsme vytáhli kytary a zpívali tak dlouho, než náš zpěv přivolal déšť a my se museli evakuovat zpátky na faru, kde jsme ubytováni.

Za okny leje jako z konve a my už jdeme pomalu spát. Zítra zazvoní „zvony.cz“, pohádky bude konec a my se vrátíme do Brna, tak se zatím Můjtysvětě, prosím, postarej o naše divadlo – zalej kytky, nakrm kočky a neotvírej nikomu cizímu.

Tvůj Petr

Polárka na statku u Magorů Jirousů hledá klavír.

Na slovíčko s hvězdou

Můjtsvět se během prázdnin náhodou potkal se starým známým Miro Žbirkou a při té příležitosti prohodili pár slov ohledně písni, kterou Miro pro našeho šéfredaktora kdysi složil.

Miro: Ahoj Můjtsvete, jako sa dari?

Můjtsvět: Dobře. V klidu. Co ty, Miro?

Miro: Jáj, dobre, dobre. Makám vela.

Můjtsvět: Jo?

Miro: Jo.

Můjtsvět: Miro, pamatuješ, jak jsi pro mě napsal písničku a ta je teď ve znělce *Ordinace v růžové zahradě*?

Miro: No samo že viem. Čo s ňou?

Můjtsvět: Tak *Růžovka* teď bude jen jednou týdně.

Miro: Jáj? Naodzaj? A čo na to hovorí Táňa Hlostovka?

Můjtsvět: Nevím, neptal jsem se. Ale už se jmenuje Jírová.

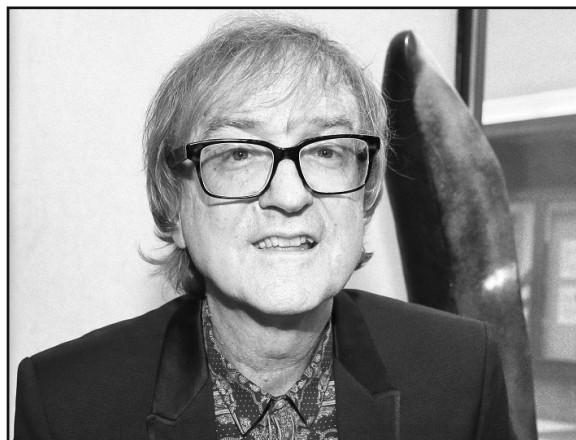
Miro: Ak je toto možné?

Můjtsvět: No, vdala se.

Miro: Tak to gratulki! Prepáč, musim teras jít pryč.

Můjtsvět: Tak ahoj!

Miro: Čauko.

Miro stihl ještě před svým odchodem v rychlosti zapózovat pro Můjtsvětův redakční fotoaparát.

ČTYŘSMĚRKA

D	P	I	V	A	D	A	V	D	M
L	R	E	K	V	I	Z	I	T	A
O	A	J	E	P	V	Ú	T	O	S
D	K	I	D	R	A	M	A	V	K
U	Ť	H	O	E	D	Í	L	N	A
L	Á	S	D	Ž	L	T	I	CH	O
O	K	N	O	I	O	N	T	Á	V
Ě	R	O	L	E	C	G	A	F	A

- Najděte 15 slov a vyškrtejte je.

- Je to má první čtyřsměrka, takže má své vady – slova VADA a PIVA nevyškrťte!

- Tajenku složte ze zbylých písmen.

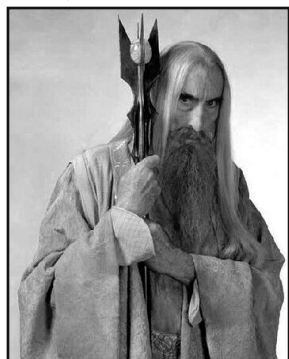
- Tajenka je začátek citátu švédského dramatika Augusta Strindberga.

„Režisér nechápe, co chce autor, herci nerozumějí, co po nich chce režisér, a diváci nevědí, co se děje na jevišti.“

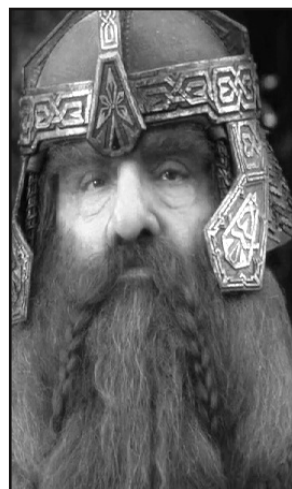
čtyřsměrku připravil Můjtsvět

A tady jsou výsledky testu ze strany X:

A) ČERT

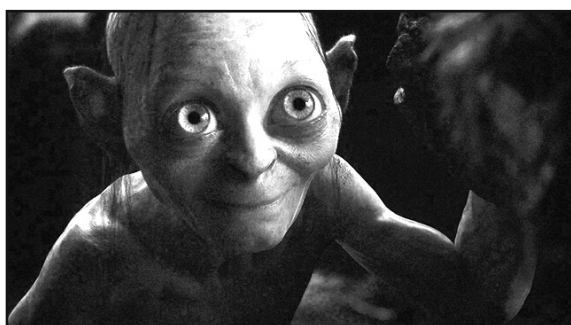
B) VÍLA

E) ČARODĚJNICE

D) VODNÍK

C) TRPASLÍK

S dalším číslem Můjtsvěta přicházejí další **literární doporučení**. Tentokrát od vedoucí našeho foyer **Martiny Tesařové** a jako vždy od knihkupectví **Dlouhá Punčocha**!

Polárka doporučuje školákům a jejich rodičům:

Shaun Tan: Příběhy z konce předměstí

Martina Tesařová

Je to kniha plná krátkých povídek, na kterých mě baví to, že mají skryté významy. Nejsou to jenom takové povídky. Donutí tě zamyslet se a vztahovat si to k věcem ve svém životě. Je zajímavé si potom povídat s dětmi o tom, o čem si myslí, že ten příběh vlastně byl.

Dlouhá Punčocha doporučuje předškolákům a jejich rodičům:

Hervé Tullet: La!

Tenhle nový Hervé Tullet se musí číst nahlas. Bez toho to nejde. Jinak je to jenom hromada barevných teček na stránce. Ale když necháte ty tečky promluvit! O la láááá! To je něco! La! je zvuková knížka. A jste to vy, kdo dělá zvuky! Bude to zábava, ostatně jako se všemi hravými "tulletkami" (Knižka, Barvy). La-li-bum-tsss-pluf-čonk!

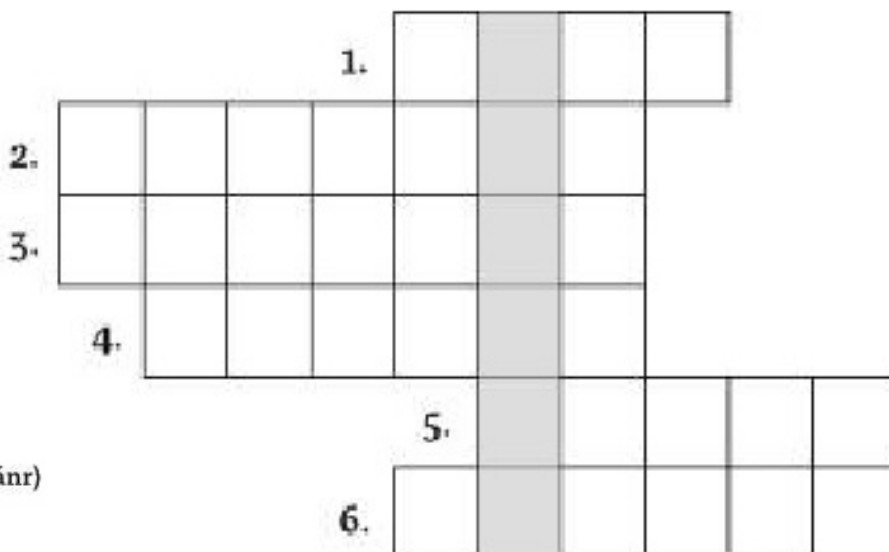

rubriku připravila Sl. Alegorie

Křížovka

Divadlo nemůže fungovat bez...

1. Divadlo je
(mimo jiné) od slova...2. Inscenace s dobrým
koncem. (divadelní žánr)3. Každý herec na jevišti znázorňuje nějakou...
(někdy i několik) V křížovce jednotné číslo.4. Soubor papírů, kde si
přečtete všechny repliky
(texty) herců.

6. Místo, kde si v divadle uložíte kabát.

MŮJTYSVĚT

Adresa redakce: Tučkova 34,

Brno, 602 00.

redakce@divadlopolarka.cz

Šéfredaktor: skřítek Můjtysvět

Redakce: slečna Alegorie, Ping.

Petr Pařátek, gdPr., Remcálek,

hejkal Břěta, Chlapeček z

bronzu a Mr. Jelen in

memoriam

Grafika: Šušník

Inzerce: Nula Luna

Korektury: Alegorie a Pařátek

Produkce: vědma Vervenitrea

Předplatné: 770 142 638

Facebook: skřítek Můjtysvět

Distribuce: pohadkologiePrint

& Forever s.r.o.

